

Táskák térjátékkal

Huszár Katalin

Nyugat-magyarországi Egyetem, Savaria Egyetemi Központ, Művészeti

Nevelési és Sporttudományi kar

Kézműves, harmadik évfolyam

Péter Ágnes

Fűzött táska szett

Anyaga: bőr, fólia, textil

Munkám fűzésekre épülő 2 db-os táska szett. A bőrből készült táskákhoz használtam hő fóliát és textilhélést is.

Alapötletem az volt, hogy a bőr síkban maradjon, de ugyanakkor mozduljon ki a térben is. Mint azt tudjuk, a bőr, mely az állatok testét fedi be a természetben, három dimenziós jelenség. A bőrgyárakba érkező nyersanyag különböző eljárások után egy kiterült sík lesz. A bőrművesek feladata pedig, hogy a kezdetleges három dimenziós jelenséget, újra térbe varázsolják. Ebből adódóan tűztem ki magam elé célul, hogy egy olyan új egységet hozzak létre, (színt, mintázatot, formavilágot figyelembe véve) amely, nem csak, mint táska, de mint egy térjáték is működjön. Táskám domináló elején ezt a formavilágot jelenítettem meg.

A hatást a fűzőszálak segítségével értem el.

Rendszerezett síkformák együttes alkalmazása volt a cél. Alapvető mértani alakzatokat vettem alapul. Először váltakozó négyzeteket terveztem, (egy kisebb ablak, és egy nagyobb), ám ez hamar változott, és inkább teljesen egyforma ablakokat hoztam létre. A négyzetekből egy-egy ablak nyílik. Ezeket pontosan kiserkesztettem, figyelembe véve a táska arányait.

Az op art stílusát megfigyelve hoztam létre ezt a térjátékot, - alkalmazva a táskám elején. Mindig is közel állt hozzám e stílusirányzat, ami munkámon is érezhető. Olyan művészet ez, melyen geometriai törvények is hatnak. Az optikai művészet 20. századi irányzat. Az absztrakt expresszionizmussal egyidejűleg alakult. Több ponton határos a forma és ipari tervezéssel is. Az op art a vonalrendszert és alapvető mértani alakzatokat, mint a kört, háromszöget és négyzetet használja fel, s ezeket előre elképzelt koncepció szerint osztja be. Kimagasló képviselője Victor Vasarely, azaz Vásárhelyi Győző, közel minden optikai elemény megalkotója. Az optikai illúziókat kutatta. Egyes sokszorosításra szánt művei átlátszó műanyag lappal fedettek. Képei zöme fekete-fehér, ám az 1960-as évektől ugyanezen illúziókhoz gazdag festékanyagot használt. Az ember

térérzetének és térszemléletének alakítása a célja. Meghatározó a rendszerbe való foglалás, az erős kontrasztok. S ennek megfelelően mozgás és vibrálás érzetét kelti.

Számomra az egyik legfontosabb dolog a megfelelő színek egymáshoz való komponálása. Hiszen, a szín az egyik legfontosabb kifejező eszköz. Tartalmat, hangulatot, érzéseket közvetít. Továbbá, kapcsolatot teremt a befogadó és az alkotó között. Mindenképpen erős kontraszttal akartam érvényesíteni a bőr szíjakat, és az alatta levő feszes anyagot. Így jobban előtérbe kerül a technika. Meleg színeket használtam. A táskám aljának, oldalának, illetve a fűzőszálaknak sötét padlizsánt, az alapszín pedig világos krémszínű lett. A krémszín könnyű eleganciát, a sötétebbik szín nyugalmat biztosít. A sötét szín Ennél, az op art színvilágára jellemző fény-árnyék kontraszt érvényesülni tud. A szürke, illetve fekete-fehér árnyalatok jellemzik a stílust.

Ez megnyilvánul munkámon a háttérben lévő fényes atmoszféra által. A fény-árnyék hatást a szürke tónusárnyalatokon kívül, akár még a tarkább, élénkebb színekkel is el lehet érni. Mindezt figyelembe véve próbáltam kevésbé szürke, ám mégis visszafogott, mély színeket alkalmazni.

Sportosan hétköznapi viseletet igyekeztem megteremteni, olyat, ami elegáns, ám mégis könnyen tele pakolható. Mindenképpen akkora méretet akartam, hogy a mindennapi holmik, (mint egy füzet, mappa, pénztárca, pulóver) bőven elférjenek benne. Így a mérete végül meghaladta hosszilag a harminc centimétert is. Pozitív értelemben, hanyag elegancia ami jellemzi.

A táska anyaga nem kényes, ugyanakkor mutatós bőr, és a mintázat háttérébe szerettem volna fényes atmoszférát helyezni. Ezt hő fóliával oldottam meg, ezüstös bőr helyett. A fólia könnyebb, mint a bőr, így nem nehezítem feleslegesen a táskát. Praktikus szerepe van ennek, hisz a fólia nedvesség, csapadék ellen is védi a táskában levő dolgokat.

A kétféle színhasználat nem csak esztétikai szempontból volt fontos. Mindkét anyagból korlátozott mennyiségem volt. Miközben a méretekről konkrét elképzelésem volt, kreatívan kellett megoldanom a két anyag maximális felhasználását. Ezért is lett az oldala, a fülei, az alja más színből, mint az eleje és a hátulja.

Figyelembe véve a komfortos használatot, a füleket kézhez állóan valósítottam meg. Belehelyeztem fonalszálakat, ezzel tartósabbá téve, illetve gömbölyűre formálva. Ügyeltem arra, hogy kézben, és vállon egyaránt hordható legyen. Magasabb és alacsonyabb nők számára egyaránt jó méret.

Az alapformája egyszerűbb, tekintettel az elején lévő térjátékra. Úgy gondoltam, felesleges lenne túlbonyolítani, így teljes figyelmet tudunk szentelni a fűzésekre.

Tetejére egy bőrcsíkot tettem, ehhez rögzítve a textilhélést, füleket, továbbá a patentet. A tetején levő bőrcsík segítségével esztétikusabbá tudtam tenni a táska fenti részét. Záródásként mágneses patentot választottam. Táskámnak eleve nyitott jellege van, ezért úgy gondoltam elég, ha egy helyen rögzül. Praktikum szempontjából fontos, hogy a mágnes segítségével, nem kell hosszasan a zárással foglalkozni.

A hétköznapias nagy táska mellé készítettem, ugyanezzel a technikával, egy alkalmibb boríték jellegű táskát. Itt csak bőrt használtam, illetve a hő fóliát, szintén a háttérnek. Belsejébe vékony sötétbarna sertésbőrt raktam. Ez eltakarja a fóliát, és védi, biztosítja a fűzést is. A fólia, csak a háttérbe téve ékesíti a darabot.

Az anyagihiány végett, kénytelen voltam az alapanyagot más bőrből választani. Ám különösen ügyeltem, mivel egy kollekcióról van szó. Ennek megfelelően, krémszín jellegű lett, ami fénylik, mint a természetesebb táskánál. A fűzéshez, és oldalához még maradt a sötét bőrből, így annak színén nem változtattam. Akkora méretet választottam, hogy egy kisebb tenyérben is kényelmesebben elférjen. A két oldalának –hasonlóképp, mint a másik táska alján- ellipszis alakú formát választottam. Mint egy cseppforma, úgy ékelődik be az eleje és hátulja közé. A két cseppformának végét is visszahajtottam, így letisztázott lett. Az elejébe merevítő csíkot illesztettem, ettől tartósabbá vált, biztosítva azt is, hogy, nyúlni sem fog a bőr. Az anyag visszavarrásához rögzítettem a bélést is.

Záródásként szintén mágnesen patentot építettem bele. A patent ellendarabja mögé mindkét esetben tettem egy bőr karikát és egy kis kartont is, így nem sérti fel az anyagot, erősebb és stabilabb lett.

A táska széle a sötét bélésbőr miatt, eléggé vibráló hatást nyújtott, ezért barnára festettem.